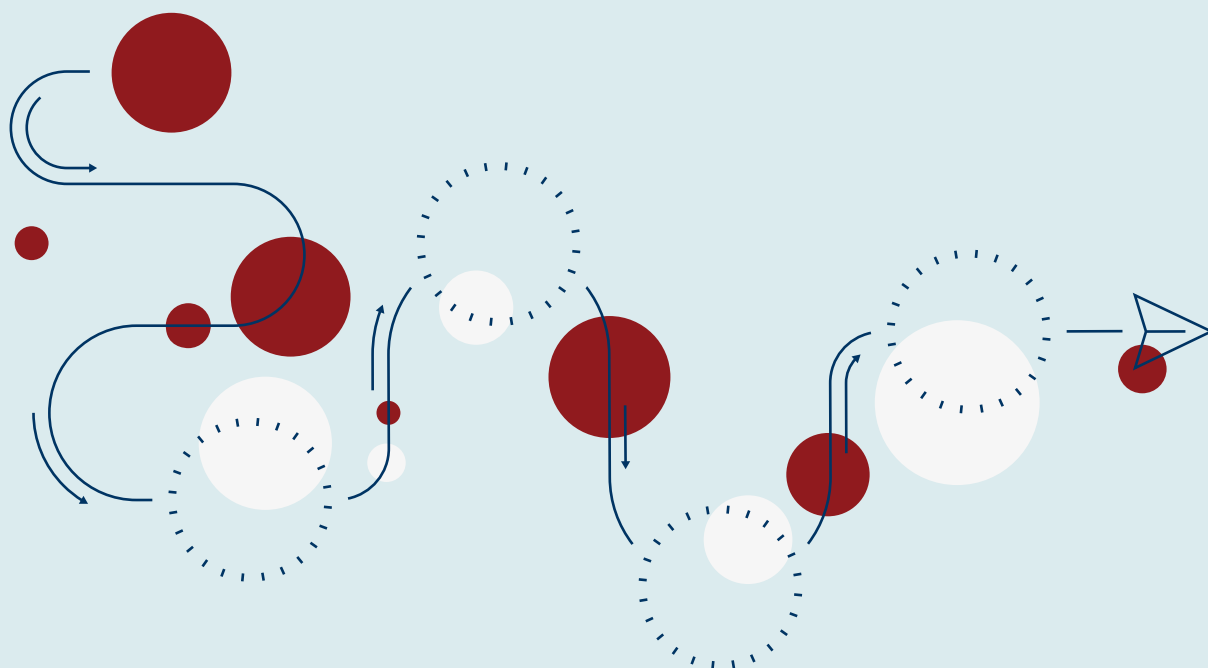

KØBENHAVNS UNIVERSITET

CROWN PRINCESS MARY CENTER

FORANDRINGSSKABENDE FORSKNINGSSAMARBEJDE

– EN VEJLEDNING

Udarbejdet af Brigitte Dragsted, Maja Ejrnæs, Birke Jessing og Bjarke Oxlund

KØBENHAVNS
UNIVERSITET

HVORFOR DENNE VEJLEDNING?

Når forskere og praksisaktører samarbejder, kan de løse komplekse problemer i praksis og understøtte nytænkning inden for forskningsmiljøer. Forsknings samarbejder har især potentiale for at skabe forandring, når forskere og praktikere er fælles om en indledende problemafgrænsning og løbende udveksler viden. Men det er ikke let at designe og udføre et godt samarbejdsprojekt. Forskere og praktikere kommer fra forskellige institutionelle kontekster med hver deres forforståelser og rammebetingelser.

Denne vejledning er udviklet med afsæt i vores erkendelse af, at der mangler konkrete værktøjer, som forskere og praktikere kan støtte sig til, når de designer og udfører samarbejdsprojekter. Selvom der er erfaringer med tværsektorielt forsknings samarbejde inden for felter såsom uddannelse og sundhed, er det småt med dialog på tværs af fagområderne. Der mangler ligeledes erfaringsopsamlinger, som fokuserer på, hvor faldgruberne har ligget for samarbejdsprojekter af denne type, og hvad der har virket godt i andre.

HVEM ER VEJLEDNINGEN TIL?

Vejledningen henvender sig primært til forskere fra human- og samfundsvidenskaberne og til praksisaktører fra offentlige organisationer, civilsamfundet eller private virksomheder. Den begynder fra det punkt, hvor parterne har etableret kontakt med hinanden og gerne vil i gang med et fælles tværsektorielt projekt. Herfra giver vejledningen råd til, hvad det er godt at være opmærksom på, når man designer og udfører samarbejdsprojekter. Vi giver ikke specifikt råd til fundraising, men vejledningen kan også være en hjælp til at skærpe en projektansøgning.

HVILKEN TYPE SAMARBEJDE UNDERSTØTTER VEJLEDNINGEN?

Vejledningen giver råd til, hvordan forskere og praktikere kan udføre et integreret samarbejdsprojekt med udgangspunkt i et praktisk problem. Den understøtter projekter, hvor praksisviden vægtes lige så højt som forskningsviden, og hvor projektet munder ud i både nye forskningsmæssige erkendelser og forandring i praksis. Vi kalder denne type af projekter for *forandringsskabende forskningssamarbejder*.

Hvor ved vi det fra?

Vejledningen er baseret på tre videnskabelige undersøgelser fra projektet Copenhagen Change Academy i Crown Princess Mary Center på Københavns Universitet, som i 2022 fokuserede på gode samarbejdsprojekter mellem forskning og praksis. Det drejer sig om fire casestudier, et litteraturstudie og en ekspertinterviewundersøgelse. I løbet af vejledningen henviser vi til resultaterne af de enkelte undersøgelser, som er udgivet i følgende arbejds papirer:

- **Casestudier:** [Vidensudveksling mellem uddannelsesteori og -praksis](#), [Kommunalt forskningssamarbejde om pleje af etniske minoritetsældre](#), [Forskningsbase-ret samskabelse af læringsmiljøer på skoler](#) og [Humanistisk erhvervsforskning med en fertilitetsklinik](#)
- **Litteraturstudie:** [Litteraturstudie](#) om samarbejdsprojekter mellem forskning og praksis
- **Ekspertinterviewundersøgelse:** [Eksperternes erfaringer](#) med gode samarbejdsprojekter mellem forskning og praksis

Læs mere på side 10 om, hvem [Copenhagen Change Academy](#) er, hvad vi mener med ”gode” samarbejdsprojekter, og hvordan vi har udført undersøgelserne.

HVORDAN SKAL VEJLEDNINGEN BRUGES?

Vejledningen er opbygget omkring seks centrale opmærksomhedspunkter, som vi råder parterne i et forandringsskabende forskningssamarbejde til at være særligt opmærksomme på. De seks opmærksomhedspunkter udspringer af vores analyse på tværs af de tre ovennævnte undersøgelser, hvor vi identificerede seks dimensioner i et samarbejdsprojekt mellem forskning og praksis:

Problemet, der skal undersøges og løses.

Ressourcerne, der muliggør samarbejdsprojektet.

Rollerne, som projektets deltagere indtager.

Mødestedet, som er vores ord for det forum i projektet, hvor praktikere og forskere udveksler og samskaber viden.

Forløbet, der følger efter projektets opstart.

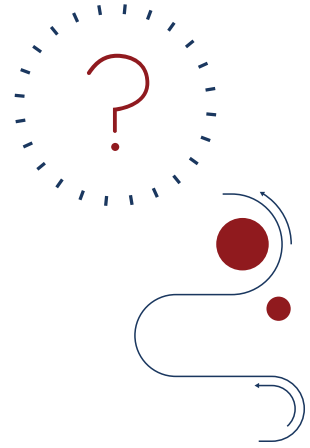
Forandringen, som projektet fører til.

Hvert af de følgende kapitler handler om én af dimensionerne.

PROBLEMET

Der kan være stor forskel på, hvordan man i forskning og i praksis forstår, hvad der udgør et forskningsegnet problem. Hvis et forskningssamarbejde skal føre til forandring, er det derfor afgørende, at forskere og praktikere i fællesskab afgrænser det praktiske problem, som projektet tager udgangspunkt i. Herefter skal problemet matches med en forskningsmæssig problemstilling, der kan føre til viden, som understøtter løsninger på problemet.

VORES RÅD:

- **Start med at skelne mellem det praktiske problem og den forskningsmæssige problemstilling.** Et praktisk problem er ikke det samme som en forskningsmæssig problemstilling. Når man har et problem, har man brug for målrettet viden, der kan understøtte handling. Når man har en problemstilling, stiller man nye spørgsmål i dialog med den etablerede litteratur.
- **Find et godt match mellem problem og problemstilling.** Der ligger et vigtigt arbejde i at afgrænse det praktiske problem og tilpasse den forskningsmæssige problemstilling til dette problem, således at projektet fører til viden, som ikke kun skaber nye bidrag inden for forskningsfelter, men også understøtter løsninger på problemet. Det er afgørende, at praksispartnere er aktivt involveret i afgrænsningen af problemet.
- **Investér tilstrækkeligt med tid og energi til at finde et godt match.** Et godt match mellem problem og problemstilling kræver omhu og en vis grad af gensidig indsigt i hinandens rammebetingelser og arbejdsform. Hvis samarbejdspartnerne i udgangspunktet har begrænset erfaring med tværsektorielt samarbejde, kan det være en god idé at få hjælp af en tredje part, som har kendskab til både praksis og forskning.

Det har andre gjort:

Casen [Vidensudveksling mellem uddannelsesteori og -praksis](#) viser, hvordan problem og problemstilling kan matches. I casen kendte forskerne til behovet for at nedbringe uddannelsesfrafald på VUC-centre og erhvervsskoler, og i opstartsfasen inviterede de praksispartnere til at kvalificere og målrette projektets problemstilling. Casen [Humanistisk erhvervsforskning med en fertilitetsklinik](#) viser, hvordan et forskningsdesign kan tilpasses en igangværende udvikling i praksis. I casen tog forskeren afsæt i en konkret prototype for en app, som virksomheden arbejdede med på tidspunktet.

Det siger litteraturen:

[Aiello m.fl. \(2021\)](#), [Buckeridge m.fl. \(2002\)](#) samt [Penuel og Hill \(2019\)](#) forklarer, hvorfor praksis bør være med allerede i den indledende problemafgrænsning. [Morris \(2016\)](#) og [Nelson m.fl. \(2021\)](#) giver eksempler på, hvordan man kan strukturere en fælles problemafgrænsning ved projektstart og undervejs.

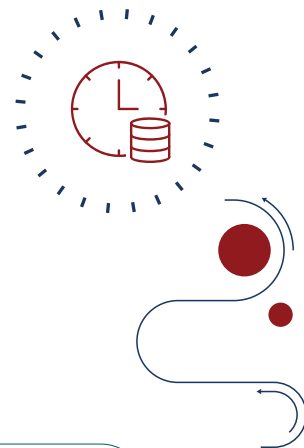
Det oplever eksperterne:

Distinktionen mellem det praktiske problem og den forskningsmæssige problemstilling er inspireret af lektor Mark Vacher fra HumanImpact-projektet. Se kapitlet Problemet i arbejdsrapporten [Eksperternes erfaringer](#) for en udfoldelse af distinktionen og for de øvrige *eksperters erfaringer* med at opnå det, vi her kalder et match mellem problem og problemstilling.

RESSOURCERNE

Tre forhold er særligt vigtige, når man udarbejder budgettet til et forandringsskabende forskningssamarbejde: Projekter af denne type kræver flere tidsmæssige ressourcer, end man typisk forventer, de er særligt sårbare over for medarbejderudskiftning, og det spiller en rolle for videnssamarbejdet, om alle investerer økonomisk i projektet.

VORES RÅD:

- **Budgettér med tilstrækkelige ressourcer til mødefacilitering, løbende kommunikation og projektstyring.** Forandringsskabende forskningssamarbejder er tidskrævende for de projektdeltagere, der har ansvar for samarbejdsfladen på tværs af institutionelle kontekster i hhv. forskning og praksis. Hvis tidsforbruget undervurderes, er der risiko for, at projektdeltagere udmatter sig selv og ender med at sige op.
- **Fordel projektansvaret ud på flere medarbejdere i praksis, og begræns midlertidige projektansættelser.** Forandringsskabende forskningssamarbejder er særligt sårbare over for medarbejderudskiftning. Det skyldes, at en stor del af det forandringsskabende potentiale ligger i kapacitetsopbygning, som går tabt, hvis én medarbejder alene sidder med projektet og skifter til et nyt job.
- **Overvej, om alle parter skal investere økonomisk i projektet.** Forandringsskabende forskningssamarbejder kræver aktiv deltagelse fra ledelseslaget hos praksisaktøren. Hvis praksisorganisationen ikke investerer i projektet, er der risiko for, at ledere ikke føler ejerskab over for resultaterne og derfor underprioriterer deres deltagelse.

Det har andre gjort:

Casen [Humanistisk erhvervsforskning med en fertilitetsklinik](#) viser vigtigheden af en indledende forventningsafstemning om parternes gensidige investering i – og udbytte af – projektet. I casen holdt en forsker og en privat virksomhed en række indledende møder, hvor blandt andet datarettigheder blev afstemt. Casen [Forskningbaseret samskabelse af læringsmiljøer på skoler](#) viser vigtigheden af vedvarende finansiering. Da projektet var uden finansiering i en periode, besluttede universitet at stille overgangsmidler til rådighed, indtil den næste bevilling var sikret.

Det siger litteraturen:

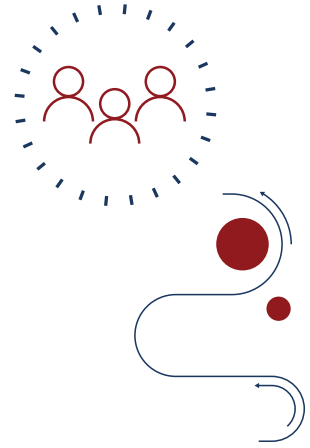
[Coreau \(2020\)](#), [Duxbury m.fl. \(2020\)](#) samt [Witten m.fl. \(2018\)](#) anbefaler, at forskere og praktikere gensidigt har øje for, hvilken ressourcemæssig investering samarbejdet kræver af den anden part. [Agans m.fl. \(2020\)](#) forklarer, hvorfor begge parter bør have ligeligt udbytte af samarbejdet.

Det oplever eksperterne:

Kapitlet Ressourcerne i [Eksperternes erfaringer](#) giver gode råd til, hvordan man kan fordele ressourcer med henblik på at undgå sårbarhed i projektet, og reflekterer over betydningen af, at alle parter investerer i projektet.

ROLLERNE

Vores undersøgelser peger på, at forskere og praktikere er bedre til at samarbejde med hinanden, hvis de har prøvet det før. Kendskab til hinandens institutionelle rammer og arbejdsform er nemlig et vigtigt udgangspunkt for afklaringen af rollerne i projektet. Har man ikke dette kendskab, kan man med fordel tænke brobyggende roller ind i projektet. For eksempel kan projektet hjælpes på vej af en tovholder, der kender til både forskning og praksis.

VORES RÅD:

- **Overvej, om parterne har tilstrækkeligt gensidigt kendskab til hinandens institutionelle rammer og arbejdsform.** Vores undersøgelser peger på, at det gensidige kendskab opbygges over tid i et samarbejde. Hvis tværsektorielt forskningssamarbejde er nyt for begge parter, kan man med fordel indtænke brobyggende roller i projektet såsom en tovholder eller en person, der kan hjælpe med kontakt og oversættelse. Se eksempler i casene nedenfor.
- **Ansæt evt. en tovholder på projektet, der har et ben i både forskning og praksis.** En tovholder med forståelse for både forskning og praksis kan lette kommunikationen og minimere misforståelser. Dette er særligt en fordel i store projekter med deltagere fra flere forskellige organisationer. I rekrutteringen af en tovholder kan man med fordel lægge vægt på, at vedkommende har erfaring fra begge verdener.
- **Afklar deltagerens respektive roller og ansvarsområder i projektet.** Det kan fungere lige så godt for forskere og praktikere at arbejde tæt sammen på fælles opgaver, som det kan fungere at have adskilte ansvarsområder. Hent inspiration i litteraturen nedenfor til, hvordan forskellige former for arbejdsdeling mellem forskning og praksis kan se ud.

Det har andre gjort:

I casen [Kommunalt forskningssamarbejde om pleje af etniske minoritetsældre](#) erfarede forskerne, at de havde behov for hjælp til at kontakte relevante medarbejdere og borgere i Aarhus Kommune og til at forstå organisationsdiagrammer og kommunalt sprogbrug. Efter et ihærdigt kontaktopsøgende arbejde fandt forskerne frem til en samarbejdspartner, som kunne hjælpe med begge dele. Casen [Forskningsbaseret samskabelse af læringsmiljøer på skoler](#) viser et projekt, som havde en tovholder med et ben i både forskning og praksis. Tovholderen var en psykolog med ekspertise på autismeområdet og havde i løbet af projektet ansættelse først som videnskabelig assistent og senere som udviklingskonsulent i praksis med forankring på en specialskole.

Det siger litteraturen:

[Buckeridge m.fl. \(2002\)](#) samt [Piza m.fl. \(2018\)](#) viser, hvordan forskellige institutionelle kontekster kan være en barriere for samarbejde, og fremhæver betydningen af projektstyring. [Börjesson \(2011\)](#), [Buckeridge m.fl. \(2002\)](#) og [Siegel \(2019\)](#) beskriver forskellige konkrete eksempler på arbejdsdeling mellem forskere og praktikere.

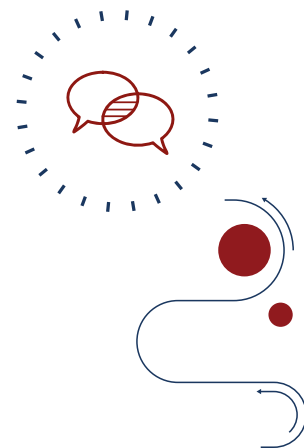
Det oplever eksperterne:

Kapitlet [Rollerne i Eksperternes erfaringer](#) beskriver, hvorfor det er vigtigt, at partnerne fra forskning og praksis har kendskab til hinandens rammebetingelser, og tilbyder eksempler på forskellige typer af arbejdsdeling.

MØDESTEDET

Hvis human- og samfundsvidenskabelig forskning skal understøtte forandringer i praksis, skal praktikere inddrages som medudviklere snarere end som slutmodtagere af viden. Derfor er det afgørende, at der i et samarbejdsprojekt etableres et forum for udveksling og samskabelse af viden mellem forskning og praksis, som ikke skal forveksles med den praktiske koordination af aktiviteter. Vi kalder dette forum for *mødestedet*.

VORES RÅD:

- **Skab gode rammer for, at forskningsviden og praksisviden kan udveksles og gensidigt påvirke hinanden.** Når man arbejder med at etablere et mødested, skal man være opmærksom på at modvirke eventuelle hierarkier, så alle deltagere har mulighed for at byde ind i samtalen. Det er også væsentligt at tænke over, hvor møderne fysisk foregår, og hvordan man opretter et tillidsfuldt rum, hvor ufærdige tanker og problemer kan vendes.
- **Hent inspiration til, hvordan mødestedet kan struktureres.** Mødesteder mellem forskning og praksis kan struktureres på forskellig vis, og de kan anvendes forskelligt i forskellige projektfaser. Find inspiration nedenfor.

Det har andre gjort:

Casen [Vidensudveksling mellem uddannelsesteori og -praksis](#) viser, hvordan kontinuerlig vidensdeling kan struktureres gennem metoden forskningscirkler. Her bidrog praksispartnere blandt andet med erfaringsnære refleksioner, forskerne bidrog med teoretiske perspektiver, og begge parter bearbejdede indsigterne i arbejdsperioder mellem møderne. Casen [Forskningsbaseret samskabelse af læringsmiljøer på skoler](#) viser, at praksispartnere bør anerkendes som medudviklere. I casen fokuserede forskerne på at fremhæve praksispartnernes bidrag som værdifulde.

Det siger litteraturen:

[Aiello m.fl. \(2021\)](#) konkluderer på baggrund af forskning i impact fra human- og samfundsvidenskabelige projekter, at det er afgørende, at praksispartnere inddrages som medudviklere. Vi har samlet en række konkrete beskrivelser af, hvordan rum for vidensudveksling mellem forskning og praksis kan se ud: 'Training sessions' ([Alazmeh et al., 2018](#)), 'learning arenas' ([Hurley et al., 2017](#)), 'workshops' ([Arribas Lozano, \(2018\)](#)); [Coreau, \(2020\)](#), 'jam sessions' ([Börjesson, 2011](#)), 'action meetings' ([Piza et al., 2018](#)), 'discussion sessions' ([Irby et al., 2013](#)), 'biweekly meetings' ([Carise et al., 2002](#)), 'reflection meetings' ([Börjesson, 2011](#)), 'dialogue arenas' ([Rosenlund & Rosell, 2017](#)) og 'idea labs' ([Duxbury et al., 2020](#)).

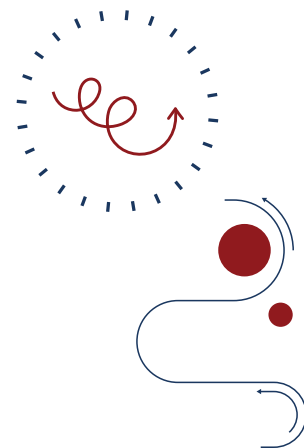
Det oplever eksperterne:

Kapitlet Mødestedet i [Eksperternes erfaringer](#) beskriver blandt andet, hvordan man inviterer praksispartnere til at "bakse" med ubesvarede spørgsmål i dialog med forskere, og betydningen af, at der udvikles et fælles sprog mellem forskning og praksis.

FORLØBET

Projektforløbet i et tværsektorielt samarbejde vil være præget af en vis uforudsigelighed. For det første vil projektet skulle indrette sig efter sæsonbestemte spidsbelastninger i krydsfeltet mellem meget forskellige organisationer. Det kan fx handle om eksamensperioder på universitetet eller en budgetproces i en offentlig organisation eller privat virksomhed. For det andet indebærer forskning, at parterne kan blive klogere på problemstillingen undervejs. Det kræver fleksibilitet i budget og projektdesign.

VORES RÅD:

- **Indbyg så vidt som muligt fleksibilitet i budget og projektdesign, så projektet kan tilpasses uforudsete ændringer.** Det kan være fleksibilitet i forhold til typen af aktiviteter, tidspunktet for afholdelsen af aktiviteter, projektets indholdsmæssige fokus eller de planlagte slutprodukter.
- **Arbejd løbende med opbakning til projektet hos medarbejdere og ledelse i praksis.** I praksisorganisationen vil forskningssamarbejdet have karakter af et udviklingsprojekt. I modsætning til organisationens kerneopgaver kan udviklingsprojekter risikere at blive underprioriteret i en travl hverdag. Derfor er det særligt vigtigt at arbejde målrettet med opbakning til projektet i praksis. Hent inspiration til, hvordan man konkret kan arbejde med opbakning, nedenfor.

Det har andre gjort:

Casen [Humanistisk erhvervsforskning med en fertilitetsklinik](#) viser, hvordan en forsker løbende kan tilpasse sig hverdagsrutiner i praksis; blandt andet ved fleksible korte onlinemøder og rekruttering af interviewdeltagere under daglig patientkontakt. Casen [Vidensudveksling mellem uddannelsesteori og -praksis](#) viser, hvordan ledere kan inddrages i opstartsfasen og løbende med henblik på at sikre opbakning og forankring. I casen blev skolelederne blandt andet inviteret til forskningscirkelmøderne, hvor vidensudvekslingen foregik.

Det siger litteraturen:

[Baviskar m.fl. \(fc.\)](#), [Rhodes m.fl. \(2016\)](#) samt [Schensul m.fl. \(2006\)](#) beskriver erfaringer med tilpasning af projektdesignet. [Clodfelter m.fl. \(2014\)](#), [Israel m.fl. \(2006\)](#) samt [Minkler m.fl. \(2006\)](#) beskriver erfaringer med at arbejde målrettet med langsigtet forankring. [Alazmeh m.fl. \(2018\)](#), [Börjesson \(2011\)](#) samt [Ndulue m.fl. \(2012\)](#) beskriver, hvordan man kan sikre opbakning hos ledelse og medarbejdere.

Det oplever eksperterne:

Kapitlet Forløbet i [Eksperternes erfaringer](#) beskriver, hvorfor fleksible projektrammer er vigtige, og understreger, at det også har at gøre med en iboende uforudsigelighed i forskning.

FORANDRINGEN

Klassiske forskningsprojekter fører til nye erkendelser. Forsknings Samarbejder af den type, vi beskriver her, fører til både erkendelser og forandringer i praksis. Forandringer kommer imidlertid ikke af sig selv. De kræver, at parterne løbende reflekterer over projektets forandringsskabende potentiale og målrettet indretter projektet, så dette potentiale understøttes.

VORES RÅD:

- **Arbejd målrettet med projektets tilsigtede forandring.** Det er ikke nødvendigt at vide fra start, hvordan forandringen skal se ud, men projektpartnere bør løbende overveje, hvilken forandring der stiles efter, og hvordan den bedst understøttes.
- **Vær åben over for forskellige typer af forandring.** Forandring kan både komme til udtryk som synlige slutprodukter, (usynlig) læring, ændret praksis og kumulativ opbygning af vidensområder. Forandring kan have forskellige tidsperspektiver, og her kan en skelnen mellem forskellige former for impact være nyttig. Find inspiration til forskellige typer af forandring nedenfor.
- **Reflektér i fællesskab over forandring ved projektafslutning.** En afsluttende fælles refleksion over forandringsspektiver kan være med til at understøtte forankring, fremtidigt samarbejde og nye projekter. Det er vigtigt at være opmærksom på, at forskellige deltagere kan have forskellige mål for et projekt, men stadig dele en fælles vision.

Det har andre gjort:

Casen [Kommunalt forsknings samarbejde om pleje af etniske minoritetsældre](#) viser, hvordan forskning kan være en ”løftestang” for forandring i en politisk kommunal organisation. I én af samarbejdskommunerne var der i forvejen et udviklingsspor i gang, men forsknings samarbejdet var med til at sætte skub i udviklingen ved at synliggøre problemstillingen over for ledelsen. Casen viser også, at det er vigtigt, at projektresultater formidles anvendelsesorienteret, hvilket skete gennem løbende skriftlig og mundtlig vidensformidling.

Det siger litteraturen:

[Aiello m.fl. \(2021\)](#) tilbyder en række strategier for at for fremme impact fra human- og samfundsvidenskabelig forskning. [Numans m.fl. \(2019\)](#) foreslår en hjælpsom skelnen mellem *'participatory impact'*, *'collaborative impact'* og *'collective impact'*. Flere studier bemærker, at det er muligt at forene adskilte mål i en fælles vision ([Carise, Cornely & Gurnel, \(2002\)](#); [Clodfelter et al., \(2014\)](#)).

Det oplever eksperterne:

Kapitlet Forandringen i [Eksperternes erfaringer](#) beskriver, hvordan forsknings samarbejde kan føre til forandring gennem konkrete slutprodukter, men de kan også føre til forandring gennem mindre synlig læring i løbet af projektet. Forandringen kan være et resultat af det enkelte projekt, men den kan også være et resultat af en bredere opbygning af vidensområder.

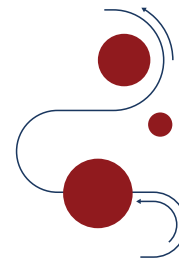

FORANDRINGSSKABENDE FORSKNINGSSAMARBEJDE PÅ ÉN SIDE

TÆNK OVER ...	HVORFOR?	HVORDAN?
Problemet, der skal undersøges og løses.	Hvis et forskningssamarbejde skal føre til forandring, er det afgørende, at det praktiske problem bliver matchet med en forskningsmæssig problemstilling, der kan føre til viden, som understøtter løsninger på problemet.	<ul style="list-style-type: none">• Start med at skelne mellem det praktiske problem og den forskningsmæssige problemstilling.• Find et godt match mellem problem og problemstilling.• Investér tilstrækkeligt med tid og energi til at finde et godt match.
Ressourcerne, der muliggør samarbejdsprojektet.	Når man udarbejder budgettet, er det værd at bemærke, at samarbejdsprojekter mellem forskning og praksis kræver store tidsmæssige ressourcer, er sårbare over for medarbejderudskiftning og bliver bedre, når alle investerer i dem.	<ul style="list-style-type: none">• Budgettér med tilstrækkelige ressourcer til mødefacilitering, løbende kommunikation og projektstyring.• Fordel projektansvaret ud på flere medarbejdere i praksis, og begræns midlertidige projektansættelser.• Overvej, om alle parter skal investere økonomisk i projektet.
Rollerne, som projektets deltagere indtager.	Forskere og praktikere har brug for et grundlæggende kendskab til hinandens institutionelle rammer, før de kan afklare roller og arbejdsdeling. Mangler dette kendskab, kan man tænke brobyggende roller ind i projektet, såsom en tovholder med et ben i både forskning og praksis.	<ul style="list-style-type: none">• Overvej, om parterne har tilstrækkeligt gensidigt kendskab til hinandens institutionelle rammer og arbejdsform.• Ansæt evt. en tovholder på projektet, der har et ben i både forskning og praksis.• Afklar deltagernes respektive roller og ansvarsområder i projektet.
Mødestedet, som er vores ord for det forum i projektet, hvor praktikere og forskere udveksler viden.	I forandringsskabende forskningssamarbejde er det afgørende, at praktikere inddrages som medudviklere snarere end som slutmodtagere af viden. Derfor har projektet brug for et forum for udveksling og samskabelse af viden mellem forskning og praksis.	<ul style="list-style-type: none">• Skab gode rammer for, at forskningsviden og praksisviden kan udveksles og gensidigt påvirke hinanden.• Hent inspiration til, hvordan mødestedet kan struktureres – vi har samlet en række ressourcer i denne vejledning.
Forløbet, der følger efter projektets opstart.	Projektforløbet vil være præget af en vis uforudsigelighed, fordi universiteter og praksisorganisationer har forskellige rytmer og spidsbelastningsperioder, og fordi man i et forskningsprojekt kan blive klogere på problemstillingen undervejs.	<ul style="list-style-type: none">• Indbyg så vidt som muligt fleksibilitet i budget og projektdesign, så projektet kan tilpasses uforudsete ændringer.• Arbejd løbende med opbakning til projektet hos medarbejdere og ledelse i praksis.
Forandringen, som projektet fører til.	Forandringer kommer ikke af sig selv. De kræver, at parterne løbende reflekterer over projektets forandringsskabende potentiale og målrettet indretter projektet, så dette potentiale understøttes.	<ul style="list-style-type: none">• Arbejd målrettet med projektets tilsigtede forandring.• Vær åben over for forskellige typer af forandring.• Reflektér i fællesskab over forandring ved projektafslutning.

BAG OM VEJLEDNINGEN

Hvad mener vi med "gode" samarbejdsprojekter?

Man lærer ikke meget, hvis man kun interesserer sig for det perfekte. Når vi taler om "gode" projekter, mener vi, at vi gerne vil hjælpe forskere og praktikere i fremtidige samarbejdsprojekter med at undgå nogle af de typiske faldgruber, der kan være i denne type af projekter. Det gør man bedst ved at undersøge både, hvordan det kan gå galt, og hvordan det kan gå godt. Mens undersøgelsesernes formål er at gøre fremtidige projekter bedre, har vi altså empirisk beskæftiget os med både opture, nedture og alt ind imellem.

Deltag i samtalen om gode samarbejdsprojekter!

Forud for en brugerdrevet innovationsproces i 2023, hvor vi vil samarbejde med forskere og praktikere om at udvikle målgruppespecifikke modeller og værktøjer, har vi i 2022 udarbejdet denne foreløbige vejledning. Vi håber, den kan inspirere fremtidige projekter.

Vejledningen er baseret på erfaringer. Som enhver anden opskrift skal den tilpasses et givent projekts omstændigheder samt deltagernes behov, præferencer og smag. Vi har identificeret seks dimensioner i et godt samarbejdsprojekt, men tror og håber, at den syvende dimension findes derude et sted. Vi byder derfor kritik, forslag og kommentarer til vejledningen velkomne. Find vores kontaktoplysninger på www.marycenter.ku.dk.

Hvordan gjorde vi?

I 2022 gennemførte vi tre undersøgelser, som tilsammen skulle belyse, hvad der kendetegner gode samarbejdsprojekter mellem forskning og praksis, og hvordan man bærer sig ad med at oprette og udføre dem:

- **Casestudier:** Fire [casestudier](#) af afsluttede samarbejdsprojekter i Danmark, hvor det primære datamateriale er interviews med forskere og praktikere.
- **Litteraturstudie:** Et [litteraturstudie](#) af dansk og international litteratur, der beskriver erfaringer med design og gennemførelse af samarbejdsprojekter.
- **Ekspertundersøgelse:** En [ekspertinterviewundersøgelse](#), hvor vi har talt med aktører, som har særlig viden om samarbejdsprojekter mellem forskning og praksis.

Hvor vi i de tre undersøgelser indsamlede erfaringer i dialog med forskere, praktikere, eksperter og ved at konsultere den eksisterende litteratur, er denne vejledning et udkomme af vores egne, fælles anstrengelser.

Hvem er vi?

Forfatterne Brigitte Dragsted, Maja Ejrnæs, Birke Jessing og Bjarke Oxlund har udført delstudierne og udarbejdet vejledningen i regi af Copenhagen Change Academy ved Crown Princess Mary Center på Københavns Universitet. Copenhagen Change Academy har til formål at understøtte samarbejder mellem forskning og praksis ved at fremme erfaringsudveksling og udvikle målrettede værktøjer.

Citer denne udgivelse som:

Dragsted, B., Ejrnæs, M., Jessing, B., Oxlund, B. (2023). *Forandringskabende forskningssamarbejde – en vejledning*. Vejledning. Copenhagen Change Academy, Crown Princess Mary Center, Københavns Universitet: København.

INSPIRATION FRA EKSPERTERNE

- Curtis, T. (2018). *6-byernes anbefalinger til, hvordan kommunerne kan styrke forskningssamarbejde på sundhedsområdet*. Aalborg Kommune. <https://www.aalborg.dk/om-kommunen/samarbejde-og-forskning/samarbejde-om-sundhedsforskning/6-byernes-anbefaling>
- Mahnke, M., Nielsen, M., Petersen, M., Tjørring, L. (Red.), 2022. *Business Meets the Humanities: The Human Perspective in University-Industry Collaboration*. Routledge, New York. <https://doi.org/10.4324/9781003195658>
- Schunk, N. & HumPraxis (2022). *Tværsætorielle samarbejder mellem FORSKNING OG PRAKSIS*. Velux Fonden. https://veluxfoundations.dk/sites/default/files/tvaersektoriel_samarbejde_i_humpraxisprogrammet_-_spoergsmaal_og_erfaringer.pdf

UDVALGTE REFERENCER TIL CASES

- Aarhus Universitet (no date) *CollaboLearn*. Available at: <https://interactingminds.au.dk/projects/collabolearn> (Accessed: 22 December 2022).
- Mariager-Anderson, K. et al. (2020) *At blive på sporet: Nye perspektiver og bæredygtige løsninger på uddannelsesfrafald for unge voksne*. Aarhus University Library. Available at: <https://doi.org/10.7146/aul.362>.
- Paldam, E. (2020) 'Samskabelse: En interdisciplinær begrebsudbydelse', *Dansk Sociologi*, 31(2), pp. 33–51. Available at: <https://doi.org/10.22439/dansoc.v31i2.6344>.
- Petersen, M.L. (2022) 'Becoming-with or not at all: The case of a universitybusiness collaboration contract', in M. Mahnke et al. (eds) *Business Meets the Humanities*. Routledge, pp. 26–42. Available at: <https://doi.org/10.4324/9781003195658-3>.
- Petersen, M.L., Mahnke, M.S. and Nielsen, M. (2022) 'Practices of self-tracking in infertility treatment: How bodily awareness is constituted', *Qualitative Health Communication*, 1(2), p. 17.
- Rytter, M. et al. (2021) *Minoritetsældre og selvudpegede hjælpere: kommunal velfærd og omsorg i forandring*. Aarhus: Aarhus Universitetsforlag (Antropologiske studier, nr. 8).
- Sparre, S.L. (2021) *Etniske minoritetsældre og selvudpegede hjælpere: praksis og anbefalinger*. Edited by Michelle Mean Pedersen. Kbh.: VIVE - Det Nationale Forsknings- og Analysecenter for velfærd.
- Wahlgren, B. and Aarkrog, V. (2019) 'Forskningscirkler som praksisnær forskning: Mødet mellem praksisbaseret og forskningsbaseret viden', *Tidsskrift for Professionsstudier*, 15(29), pp. 24–33. Available at: <https://doi.org/10.7146/TFP.v15i29.116401>.

LITTERATUR

- Agans, J. P., Burrow, A. L., Kim, E. S., Garbo, C., Schroeder, M., Graf, S., & Davis, T. (2020). “You’re going to burn some bridges if you come at it the wrong way”: Reflecting on the realities of research-practice partnerships. *Community Development*, 51, 36–52. Scopus. <https://doi.org/10.1080/15575330.2020.1714686>
- Aiello, E., Donovan, C., Duque, E., Fabrizio, S., Flecha, R., Holm, P., Molina, S., Oliver, E., & Reale, E. (2021). Effective strategies that enhance the social impact of social sciences and humanities research. *Evidence & Policy*, 17(1), 131–146. <https://doi.org/10.1332/174426420X15834126054137>
- Alazmeh, N., Underwood, J., & Coates, P. (2018). Implementing a bim collaborative workflow in the UK construction market. *International Journal of Sustainable Development and Planning*, 13(1), 24–35. <https://doi.org/10.2495/SDP-V13-N1-24-35>
- Arribas Lozano, A. (2018). Knowledge co-production with social movement networks. Redefining grassroots politics, rethinking research. In *Social Movement Studies* (Vol. 17, Issue 4, pp. 451–463). <https://doi.org/10.1080/14742837.2018.1457521>
- Baviskar, S., Bergström, M., Danneskiold-Samsøe, S., Nina Madsen Sjö, Sørensen, K. M., & Jacobsen, C. B. (fc.). Me and My Foster Family: Developing an Intervention to Enhance Parental Monitoring as a Protective Factor in Family Foster Care. *Research on Social Work Practice*.
- Börjesson, S. (2011). Collaborative research for sustainable learning: The case of developing innovation capabilities at Volvo Cars. In *Action Learning: Research and Practice* (Vol. 8, Issue 3, pp. 187–209). <https://doi.org/10.1080/14767333.2011.603407>
- Buckeridge, D. L., Mason, R., Robertson, A., Frank, J., Glazier, R., Purdon, L., Amrhein, C. G., Chaudhuri, N., Fuller-Thomson, E., Gozdyra, P., Hulchanski, D., Moldofsky, B., Thompson, M., & Wright, R. (2002). Making health data maps: A case study of a community/university research collaboration. In *Social Science and Medicine* (Vol. 55, Issue 7, pp. 1189–1206). [https://doi.org/10.1016/S0277-9536\(01\)00246-5](https://doi.org/10.1016/S0277-9536(01)00246-5)
- Carise, D., Cornely, W., & Gurel, O. (2002). A successful researcher-practitioner collaboration in substance abuse treatment. *Journal of Substance Abuse Treatment*, 23(2), 157–162. Scopus. [https://doi.org/10.1016/S0740-5472\(02\)00260-X](https://doi.org/10.1016/S0740-5472(02)00260-X)
- Clodfelter, T. A., Alexander, M. A., Holcomb, J. E., Marcum, C. D., & Richards, T. N. (2014). Improving probation officer effectiveness through agency–university collaboration. In *Criminal Justice Studies* (Vol. 27, Issue 3, pp. 308–322). <https://doi.org/10.1080/1478601X.2014.947811>
- Coreau, A. (2020). Reflexive strategic action to consolidate a research–NGO partnership during science–policy interactions. In *Environmental Science and Policy* (Vol. 113, pp. 55–63). <https://doi.org/10.1016/j.envsci.2017.03.006>
- Duxbury, N., Bakas, F. E., & Pato de Carvalho, C. (2020). Why is research–practice collaboration so challenging to achieve? A creative tourism experiment. *Tourism Geographies*, 23(1–2), 318–343. Scopus. <https://doi.org/10.1080/14616688.2019.1630670>
- Hurley, J., Taylor, E. J., & Phelan, K. (2017). Collaboration with Caveats: Research–Practice Exchange in Planning. In *Planning Practice and Research* (Vol. 32, Issue 5, pp. 508–523). <https://doi.org/10.1080/02697459.2017.1378971>

- Irby, D., Mawhinney, L., & Thomas, K. (2013). Re-examining participatory research in dropout prevention planning in urban communities. In *Educational Action Research* (Vol. 21, Issue 2, pp. 267–283). <https://doi.org/10.1080/09650792.2013.789732>
- Israel, B. A., Krieger, J., Vlahov, D., Ciske, S., Foley, M., Fortin, P., Guzman, J. R., Lichtenstein, R., McGranaghan, R., Palermo, A., & Tang, G. (2006). Challenges and Facilitating Factors in Sustaining Community-Based Participatory Research Partnerships: Lessons Learned from the Detroit, New York City and Seattle Urban Research Centers. *Journal of Urban Health*, 83(6), 1022–1040. <https://doi.org/10.1007/s11524-006-9110-1>
- Minkler, M., Vásquez, V. B., Warner, J. R., Steussey, H., & Facente, S. (2006). Sowing the seeds for sustainable change: A community-based participatory research partnership for health promotion in Indiana, USA and its aftermath. In *Health Promotion International* (Vol. 21, Issue 4, pp. 293–300). <https://doi.org/10.1093/heapro/dal025>
- Morris, M. (2016). Inuit involvement in developing a participatory action research project on youth, violence prevention, and health promotion. In *Etudes Inuit Studies* (Vol. 40, Issue 1, pp. 105–125). <https://doi.org/10.7202/1040147ar>
- Ndulue, U., Peréa, F. C., Kayou, B., & Martinez, L. S. (2012). Team-building activities as strategies for improving Community-University partnerships: Lessons learned from Nuestro Futuro Saludable. In *Progress in Community Health Partnerships: Research, Education, and Action* (Vol. 6, Issue 2, pp. 213–218). <https://doi.org/10.1353/cpr.2012.0030>
- Nelson, R., Marone, V., Garcia, S. A., Yuen, T. T., Bonner, E. P., & Browning, J. (2021). Transformative Practices in Engineering Education: The Embedded Expert Model. In *IEEE Transactions on Education* (Vol. 64, Issue 2, pp. 187–194). <https://doi.org/10.1109/TE.2020.3026906>
- Numans, W., Van Regenmortel, T., & Schalk, R. (2019). Partnership Research: A Pathway to Realize Multistakeholder Participation. In *International Journal of Qualitative Methods* (Vol. 18). <https://doi.org/10.1177/1609406919884149>
- Penuel, W. R., & Hill, H. C. (2019). Building a Knowledge Base on Research-Practice Partnerships: Introduction to the Special Topic Collection. In *AERA Open* (Vol. 5, Issue 4). <https://doi.org/10.1177/2332858419891950>
- Piza, E. L., Kennedy, L. W., & Caplan, J. M. (2018). Facilitators and Impediments to Designing, Implementing, and Evaluating Risk-Based Policing Strategies Using Risk Terrain Modeling: Insights from a Multi-City Evaluation in the United States. In *European Journal on Criminal Policy and Research* (Vol. 24, Issue 4, pp. 489–513). <https://doi.org/10.1007/s10610-017-9367-9>
- Rhodes, T., Closson, E. F., Papparini, S., Guise, A., & Strathdee, S. (2016). Towards “evidence-making intervention” approaches in the social science of implementation science: The making of methadone in East Africa. *International Journal of Drug Policy*, 30, 17–26. <https://doi.org/10.1016/j.drugpo.2016.01.002>
- Rosenlund, J., & Rosell, E. (2017). Using dialogue arenas to manage boundaries between sectors and disciplines in environmental research projects; [Utilizando espacios de dialogo para gestionar los límites entre sectores y disciplinas en proyectos de investigación ambiental]. In *International Journal of Action Research* (Vol. 13, Issue 1, pp. 24–38). <https://doi.org/10.3224/IJAR.V13I1.03>

- Schensul, J. J., Robison, J., Reyes, C., Radda, K., Gaztambide, S., & Disch, W. (2006). Building interdisciplinary/intersectoral research partnerships for community-based mental health research with older minority adults. *American Journal of Community Psychology*, 38(1–2), 79–93. <https://doi.org/10.1007/s10464-006-9059-y>
- Siegel, J. (2019). Collaborative action research on notetaking: Simultaneous cycles. In *European Journal of Applied Linguistics and TEFL* (Vol. 8, Issue 2, pp. 77–100).
- Witten, K., Carroll, P., Calder-Dawe, O., Smith, M., Field, A., & Hosking, J. (2018). Te Ara Mua –Future Streets: Knowledge exchange and the highs and lows of researcher-practitioner collaboration to design active travel infrastructure. In *Journal of Transport and Health* (Vol. 9, pp. 34–44). Elsevier Ltd. <https://doi.org/10.1016/j.jth.2018.03.001>

